

Prima instanță - Judecătoria Edineț, sediul Central (jud. : M. Iftodi)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : I. Grosu; A. Garbuz; A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Grinco Vasile, reprezentat de avocatul Janu Anatolie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Grinco Vasile împotriva Direcției regionale Nord al Inspectoratului Poliției de Frontieră privind revendicarea bunurilor proprietate privată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2020 prin care s-a respins apelul declarat de Grinco Vasile, și s-a menținut hotărârea Judecătoria Edineț, sediul Central din 02 martie 2020,

c o n s t a t ă :

La 15 iulie 2019, Grinco Vasile s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției regionale Nord al Inspectoratului Poliției de Frontieră privind revendicarea bunurilor proprietate privată.

În motivarea acțiunii a invocat că, din anul 2006 până în 2018 a activat în calitate de angajat al Direcției regionale Nord a Inspectoratului al Poliției de Frontieră Edineț. Astfel, Direcției regionale Nord a Inspectoratului al Poliției de Frontieră Edineț a înaintat o acțiune de judecată împotriva sa privind încasarea prejudiciului în mărime de 1885,85 lei.

Acțiunea menționată a fost admisă, fiind recunoscută de pîrît.

În perioada activității a transmis pârâtului un motor electric estimat la prețul de 5375 lei care funcționează și în prezent și 60 metri de cablu estimat la un prețul de 1008 lei, în total 6383 lei

Aceste obiecte, cablu și motorul electric, care le deținea cu drept de proprietate privată pe care le-a transmis Direcției regionale Nord al Inspectoratului Poliției de Frontieră, deoarece aceste utilaje erau necesare pentru buna funcționare a entității.

Faptul că a transmis pârâtului aceste utilaje se poate dovedi prin declarațiile martorilor Paladiciuc Vasile și Carcea Vasile.

Reclamantul a solicitat încasarea de la Direcția regională Nord al Inspectoratului Poliției de Frontieră a sumei de 6383 lei ce constituie costul bunurilor transmis în folosință și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea judecătoria Edineț, sediul Central din 02 martie 2020 acțiunea

depusă de Grinco Vasile, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că, reclamantul nu a prezentat instanței nici un înscris ce ar confirma faptul întocmirii unui act de predare-primire în folosință temporară a bunurilor respective pîrîtului.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 03 martie 2020 Grinco Vasile a contestat-o, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2020, s-a respins apelul declarat de Grinco Vasile și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 02 martie 2020.

La 29 decembrie 2020, Grinco Vasile, reprezentat de avocatul Janu Anatolie, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivare a invocat că, instanțele investite cu judecarea fondului greșit au ajuns la concluzia de respingere a acțiunii din motivul lipsei probelor și neîntemeiat nu a ținut cont de declarațiile martorilor.

În opinia recurentului la examinarea cauzei în fond nu au fost stabilite pe deplin circumstanțele importante pentru judecarea corectă a cauzei, nu a fost determinată situația de fapt și încadrarea juridică, iar concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt incorecte și direct prejudiciabile drepturilor și intereselor recurentului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 octombrie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit avizului de recepție, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel la 18 noiembrie 2020, respectiv cererea de recurs declarată la 29 decembrie 2020, este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 03 februarie 2021, instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 09 februarie 2021, potrivit avizului de recepție (f.d. 126).

Prin referința depusă la 23 februarie 2021, Direcția regională Nord al Inspectoratului Poliției de Frontieră a reiterat că, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare corespund prevederilor art.239 Cod de procedură civilă, fiind apreciate corect toate probele prezentate de părți, toate circumstanțele complet constatate, cauza fiind examinată cu respectarea normelor de drept material și procesual.

A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Grinco Vasile, reprezentat de avocatul Janu Anatolie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Grinco Vasile, reprezentat de avocatul Janu Anatolie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Victor Burduh